

terer arbejdsgiveres eller arbejderes faglige interesse i det foreliggende område.

3. Nævnets beslutninger træffes ved stemmeflerhed indenfor nævnets medlemmer; forsåvidt der ved afstemningen ikke kan opnås flertal for sagens afgørelse, træffer formandsskabet afgørelsen.

4. Nævnets sekretær udnævnes af økonomi- og arbejdsministeren efter nævnets indstilling.

5. Økonomi- og arbejdsministeren er bemyndiget til at fastsætte de nærmere regler for nævnets forretningsgang.

§ 4.

Hovedorganisationerne for arbejdsgivere og arbejdere skal senest 1. maj 1954 meddele økonomi- og arbejdsministeren, hvilke fag der mangler de i § 2 nævnte bestemmelser. Økonomi- og arbejdsministeren indbringer derefter omgående disse sager for nævnet.

Forsåvidt ministeren finder, at de i § 2 nævnte bestemmelser for tiden ikke er på-

krævet i et fag, kan han — under forudsætning af hovedorganisationernes tiltræden — undlade at indbringe sagen for nævnet.

Ministeren angiver overfor nævnet rækkefølgen, hvori sagerne skal optages.

Ved fastsættelse af rækkefølgen skal der tages hensyn til, hvor behovet for de i § 3 nævnte bestemmelser udfra et samfundsmæssigt hensyn må anses for at være størst. Bestemmelse om undladelse af indbringelse af sager for nævnet og rækkefølgen, hvori sagerne skal behandles, skal meddeles folketinget.

§ 5.

Denne lov har gyldighed indtil 1. maj 1955.

Dog skal sager, der ved tidspunktet for lovens udløb er indbragt for nævnet, men endnu ikke færdigbehandlet, desuagtet gøres færdige af nævnet i overensstemmelse med de iøvrigt i loven gældende regler.

Bemærkninger til lovforslaget.

Baggrunden for lovforslaget er at finde i den omstændighed, at der igennem de sidste 20 år på forskellige områder er opstået et misforhold mellem faglært og ufaglært arbejdskraft. Samtidig med at der er mangel på arbejdskraft blandt faglærte arbejdere, findes der arbejdsløshed blandt de ufaglærte. Ikke mindst har dette gjort sig gældende indenfor boligbyggeriet.

Indenfor denne vigtige del af produktionen har der igennem de senere år netop ikke været tilstrækkelig faglig arbejdskraft til rådighed for opførelse af et tilstrækkeligt antal boliger og til at tage fat på opgaven med sanering af de samfundsmæssigt set usunde boliger i mange bydele. Denne mangel på arbejdskraft har også sin andel af ansvaret for, at boligerne ikke gennemsnitlig har fået en sådan størrelse, at 2-værelses-systemet kunne undgå at få en altfor urimelig udbredelse.

Lige så samfundsvigtigt er det også, at man ikke vil kunne undgå en betydelig arbejdsløshed iblandt ufaglærte, sålænge der ikke er et rigtigt forhold mellem dem, der udfører fagarbejde, og dem, der udfører ufaglært arbejde.

Der er derfor en meget stærk begrundelse for, at der søges truffet sådanne bestemmelser, at den

uligevægt, der igennem de sidste 20 år er opstået mellem faglært og ufaglært arbejdskraft, nu fjernes. Både menneskelige og samfundsmæssige grunde taler herfor.

Lovforslagets bestemmelser har da netop det formål at fjerne denne uligevægt og at skabe den fornødne adgang for ufaglærte arbejdere til at kunne udføre fagarbejde.

ad § 1.

Der er her sat en frist til 1. maj 1954, til hvilken der gives arbejdsgivere og arbejdere mulighed for selv at søge den stillede opgave løst.

Forslagsstillerne lægger afgørende vægt på, at denne frist gives og udnyttes, og må derfor ønske en hurtig behandling af dette lovforslag i folketinget, fordi man står umiddelbart foran overenskomstforhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter.

Forslagsstillerne erkender, at det er et ganske overordentlig vanskeligt område at gribe ind i, og at de to parter i overenskomstforhandlingerne er dem, der bedst har forudsætninger for at bringe sagen til en god løsning, men da det ikke alene er et spørgsmål om forholdene mellem arbejdsmarkedets partnere, men også et betyde-